

HOE TE VOLDOEN AAN DE KOMENDE VERNIEUWING.

Wanneer we spreken over vernieuwing dan denken de meeste mensen alleen maar aan verandering, maar alle verandering is nog geen vernieuwing. Het is niet voldoende om de maatschappij, in het menselijk denken, in het persoonlijk gedrag, bepaalde normen andere te stellen. Werkelijke vernieuwing betekent dat de achtergrond van het geheel nieuw wordt.

Bv. In uw tijd is er een neiging van de mensen, en vele groepen van mensen, om een steeds grotere invloed te gaan uitoefenen op het verloop van de gemeenschappelijke ontwikkeling. Dat is begrijpelijk, maar het is niet altijd juist of verstandig, omdat deze mensen niet uitgaan van een andere mentaliteit. Er zijn arbeiders die zeggen; wij willen zeggingschap hebben in onze fabrieken waar we werken, het is ons leven en nu willen wij ook vertellen hoe de zaken moeten lopen. Dat klinkt; natuurlijk heel mooi, maar hun mentaliteit is zekerheid scheppen ten koste van anderen. Wanneer zij zouden zeggen: wij willen de risico's delen die in een bepaald productieproces nu eenmaal financieel optreden dan zou de zaak anders liggen. Je kunt niet zeggen: ik wil iets beheersen of regeren, en gelijktijdig: maar ik wil er geen verantwoordelijkheid voor nemen. In de oudheid waren er goden en priesters en levende godheden die op aarde beslisten wat er zou gebeuren. Daarna kwamen de godgezonden vorsten, eveneens door een goddelijke macht in hun gezag bevestigd, en toen kwam de revolutie.

De revolutie die eigenlijk begint met het optreden van de boeren in Duitsland die daarna verder gaan met de Franse revolutie en daarop volgend, de sociale revolte die o.a. in Marx hun uitdrukking hebben gevonden. Men ging de maatschappij anders benaderen maar men benaderde die maatschappij met precies dezelfde ideeën omtrent macht. Machtsuitoefening, gezag, rechten en plichten, arbeid als noodzaak, ja zelfs van een vastliggende moraliteit zonder dewelke de maatschappij niet zou kunnen functioneren.

Op het ogenblik zien wij hetzelfde. Men is wel geneigd om aan bepaalde groepen toe te geven, maar wat men niet wil is zijn mentaliteit veranderen. In een vernieuwing moet je niet zeggen: wij moeten onze burgers beschermen, want dan denk je niet in de termen van een algeheel Europees gemeenschappelijk werken en leven. Dan denk je in de termen van mijn land en hoe kan dat het beste profiteren? Je zou moeten beginnen met maatregelen. ook al zijn die pijnlijk, ongedaan te maken.

Een ander effect dat in die vernieuwing zou moeten vallen is de neiging van de cumulatieve wetgeving. Wanneer wij een wet hebben en die wet is niet voldoende dan zeggen wij: er moet een volgende wet bijkomen. Dan blijken daar weer defecten aan, en komt er weer een wet bij, en zo blijkt in vele landen, ook in uw eigen land, vele wetten 50-60 soms 100 jaar ten achter te liggen bij de feitelijke ontwikkeling. Dat komt omdat men de zekerheid van die oude wet eigenlijk niet wil prijsgeven omdat men probeert de oude te handhaven. Religieus zien wij eenzelfde facet. Zeker ik weet het er zijn een aantal heiligen uit wandelen gestuurd. Maar dat betekent nog niet dat de kerk daarmee haar eigen benadering van geloof, van menselijke samenleving veranderd zij blijft al verandert zij de uiterlijke vorm dan in de eerste plaats autoritair. Zij beschouwt zich als staande boven de gemeenschap en kan niet komen tot het besef dat zij, in de eerste plaats, dienend moet zijn in de gemeenschap. Met deze voorbeelden heb ik u misschien wel duidelijk gemaakt wat er dus eigenlijk aan de hand is. Er is een mentaliteitsverandering van node, en wanneer die mentaliteit niet veranderen kan, door een verder groeien van de huidige ontwikkelingen, dan zullen die ontwikkelingen. hoe vreselijk ook misschien, moeten worden onderbroken en gestoord.

Er is in dit opzicht veel aan het gebeuren en wanneer ik nu probeer u ook daar voorbeelden van te geven hoop ik dat u ze zult willen zien als voorbeelden die ik gebruiken kan om zo dadelijk een groter geheel wat korter en wat juister te schetsen

Wij zien bij de jeugd bepaalde problemen ontstaan. De jeugd is vaak bijna asociaal in zijn gedrag, zij wenst zich niet te onderwerpen aan de oude zekerheden. Dat is begrijpelijk, die oude zekerheden zijn ook zo mooi niet, maar aan de andere kant blijft ze zich daarop baseren.

Je kunt als jongere mijnentwege anarchistisch denken of je kunt communistisch denken. zonder dat je daarbij in de eerste plaats een beroep blijft doen op het oude. Geestelijk is dat hetzelfde. Wanneer ik een geestelijke bewustwording wil hebben dan kan ik natuurlijk uitgaan van de bestaande systemen en dan heb ik ze daar bij de vleet. Theosofen, rozenkruisers, maçonnerie enz. maar zij begrenzen zichzelf. Om werkelijk bewust te worden moet ik de grens kunnen overschrijden ik moet vrij worden, niet zozeer vrij van de gemeenschap, want dat is onmogelijk, maar ik moet vrij worden van de beperking die aan mijn denken, aan mijn gevoelsleven ook vaak wordt opgelegd. Daarvoor in de plaats moet ik komen tot een bewuste beleving van een werkelijk geloof en dat geloof moet ik dan ook praktisch uitleven. Ik geloof dat daarmee al duidelijk is gemaakt wat er moet gebeuren.

Wij moeten van het gemeenschapsprincipe, zoals het nu bestaat, loskomen. Een gemeenschap die ondanks zichzelf met macht en gezag wordt gevormd kan misschien maatschappelijk goed functioneren, maar daar staat tegenover dat ze een enorme menselijke eenzijdigheid veroorzaakt en dat zij in die eenzijdigheid op den duur verdere ontwikkeling onmogelijk maakt. De strijd die wij in deze jaren voeren is niet in de eerste plaats deze wat me noemt de boze geesten of duistere machten, het is zelfs een vraag of er duistere machten zijn, je zou eerder kunnen zeggen er zijn verschillende lijnen van ontwikkeling. Wat met de onze strijdig is noemen we duister. Neen we strijden in de eerste plaats tegen de vervalsing van de menselijke waarde. En dat betekent ondermeer dat men los moet komen van alle gedragnormalisatie die alleen maar wordt bevorderd omdat zij de maatschappij in standhoudt. Wij moeten los van een reglementair gebonden zijn om daarvoor te komen tot een bewust zelf en alleen voor en vanuit onszelf aanvaarden van zekere aansprakelijkheden? Laat mij zeggen: wanneer men vroeger zei, zondag moet je naar de kerk anders is het doodzonde, of je moet je Pasen houden dan is dat dwang, die dwang mag niet bestaan. daar staat tegenover dat wanneer ik werkelijk geloof in hetgeen er geleerd wordt ik op zondag naar de kerk zal gaan dat ik mijn Pasen zal houden en wat dies meer zij. Ik kan gedwongen worden om bij te dragen voor armen, via belastingheffing bv. Of misschien ook via zekere mentale psychologische pressie, waardoor ik iedereen die het niet doet eigenlijk maar als een heel goedkoop mens te kijk zet. Maar dat is onjuist, je moet kunnen geven wanneer je dat zelf wilt, wat meer is je moet dat delen met anderen, zien als een noodzakelijke functie van het ego, je kunt niet; alleen bestaan je moet delen met anderen, maar dat delen kan niet geregeld worden. Op deze manier zult u begrijpen dat ik in de eerste plaats die vernieuwing zie als een mentale vernieuwing, en dat is ook onvermijdelijk omdat een verandering van de maatschappelijke traditie en de technocratische ontwikkeling van deze tijd alleen mogelijk is wanneer eerst de mentaliteit verandert. U zoudt dat misschien in een paar regels kunnen geven die op het ogenblik niet helemaal waar zijn, maar die toch in de komende tijd waar kunnen worden.

1. Ik ben volledig aansprakelijk voor mijzelf en al mijn daden, ongeacht de vraag of ik deze op gezag van anderen of vanuit mijzelf volbreng.
2. Ik heb persoonlijke verplichtingen tegenover alle mensen die ik ontmoet daar ik voor hun welzijn een aansprakelijkheid in mij draag.
3. Ik heb recht op mijn eigen vrijheid ik zal dus een ander de volledige vrijheid moeten laten om te leven zoals hij of zij wil. Alleen wanneer mijn eigen vrijheid bedreigd wordt mag ik mijzelf verweren zover het deze (mijn eigen vrijheid) betreft.

Wanneer je dat hebt gezegd heb je al een maatschappelijke omwenteling tot stand gebracht. Een systeem kan alleen maar bestaan, de meeste mensen begrijpen dat niet, zolang als er mensen zijn die het systeem aanvaarden. Een gezagsdrager is alleen machtig zolang het gezag dat hij vertegenwoordigt gerespecteerd wordt. Degenen die kunnen dreigen met honger en dood bezitten gezag en macht zolang de mens en honger en dood erger acht dan een geestelijk teniet gaan. Zodra dit verandert, verandert als vanzelf de gezagsverhouding en daarmee ook het hele maatschappelijke beeld.

U zult zeggen dat heeft misschien met prognose weinig te maken. het is niet mijn taak hier om in de eerste plaats te vertellen wat er gaat gebeuren, maar we zouden toch even verder moeten kijken.

Wat zien wij in uw eigen wereld. er is een enorme oproer op alles wat geloof heet. En daarmee bedoel ik ook die vormen van materialistisch geloof als bv. de vormen van Marxisme, dat is ook geloof. Wanneer we dit verzet zien, dit werken in en met het geloof, dan moeten we dus

aannemen dat de geloofsgemeenschap zich anders moet gaan richten. Inplaats van de theoretische stelling het zonder meer als waarheid gestelde theorema moet in de eerste plaats het praktisch bewijs komen. Wanneer iemand tot u zegt: ik vertegenwoordig God dan zegt u dat wil ik graag geloven laat maar eens zien. Wanneer iemand tegenover u stelt: Mijn systeem is het enige juiste om de mens een menswaardig leven te bezorgen, dan zegt u: Demonstreer. De vraag naar het bewijs neemt toe. Dit betekent dat het gezag van steeds meer instanties in het geding is gekomen. Het gaat er niet om of u koningen hebt of niet, maar het gaat er wel om of een minister iets kan beslissen ergens, tegen de wil van het volk in, op grond van een politiek compromis. Wanneer het volk zegt wij nemen het niet, dan kan hij het niet. Wanneer het verzet te groot wordt dan zal hij de zaak veranderen. Er moet dus, in het gezag, op het ogenblik gerekend worden met een toenemende dwang van beneden af. Deze toenemende dwang is op het ogenblik grotendeels nog het product van enkele betrekkelijk kleine actiegroepen en vele, weinig beseffende, meelopers. Maar het betekent wel dat men zijn ambtelijk apparaat anders moet gaan instellen, in het begin zie ik daarom enorme sterke toename van bureaucratie, en wel zeker voor 5 à 6 jaar. Het is nl. noodzakelijk om met alle gestelde eisen te kunnen afrekenen, al is het dan maar formeel, zonder het oude aan te tasten. Daarna zie ik een toenemend verzet juist tegen die ambtenarij (het is er nu al maar het wordt veel sterker waardoor een steeds groter deel van de bevolking van de verschillende landen zich eenvoudig van de instanties en ook de emolumenten die zij eventueel aanbieden niets meer aantrekt, en dan komen we dus vanzelf in een sfeer waarbij het gezag zijn functie, gaat beperken om de bepaalde functies, die dan voor de handhaving van gezag en daarmee van de staten regering en zo nog noodzakelijk zijn, goed te kunnen uitoefenen.

Het gevaar bestaat dat vele landen zullen trachten dit op een of andere manier af te schuiven door bv. naar buiten toe oorlogsdreigingen te scheppen of zelfs kleinere oorlogen te beginnen. Het is nl. een methode waardoor je de emoties van de mens dus kunt opwekken. Ik vrees echter dat reeds over een tiental jaren een leuze als "het vaderland" of "de kerk" eigenlijk heel weinig meer zegt en dat termen die op het ogenblik vaag zijn als schimmen op de achtergrond als rechten van de mens, veel sterker naar voren zullen komen. De revolutie in de komende tien jaar zal hoofdzakelijk links georiënteerd zijn. En ook dat is weer begrijpelijk want de zogenaamde linkse groeperingen zijn persé revolutionair. Wanneer de revolutie ophoudt te bestaan dan gaat ze aan zichzelf ten gronde. Het denkbeeld van een revolutie, bij vooral de linke georiënteerde, zal echter niet gaan in de richting van een dogmatische revolutie. De revolutie is een doel in zich zelf geworden en het dogma is niet in staat om daaraan een halt toe te roepen. Dit betekent een enorme gisting waarbij o.a. de monetaire structuren sterk zullen worden aangetast. Ik geloof ook dat men daarnaast zal komen tot een gewijzigde benadering van het productieproces. Dit betekent in het begin niet dat u veel minder hoeft te werken. Het betekent wel dat de arbeid op zichzelf vruchtbaarder is en vrijer kan worden verricht.

De mentaliteit van de mens verandert met zijn omgeving maar daarmee ook zijn benadering van zijn eigen persoonlijkheid en zijn problemen. We weten dat de revolutionair altijd wat mystiek in aangelegd, daarnaast vaak fanatiek maar in de eerste plaats mystiek. Hij heeft innerlijke visioenen en droombeelden en die zijn voor hem belangrijker dan de werkelijkheid. Deze veranderde visionaire mentaliteit bij een groot gedeelte van de mens voert als vanzelf tot een confrontatie met wat men tegenwoordig nog bovennatuurlijk of paranormaal of occult pleegt te noemen. De gevoeligheden en ook de emotionele benadering krijgt een veel grotere vat op de mensheid en daarmee ook op de gemeenschap. Ik geloof dat daarnaast een strijd zal moeten worden uitgevochten die, laat mij zeggen, niet altijd prettig zal zijn en ik geloof dat deze nog wel twintig jaar zal vergen. Er zijn nl. vele minderheden die omdat ze minderheden zijn meer rechten willen hebben dan de meerderheid. Dergelijke groepen zullen eerst zich moeten realiseren dat je als minderheid niet afzonderlijk kunt bestaan maar dat je slechte door gelijkwaardig op te gaan, in het geheel werkelijk betekenis hebt. Zolang ze dat niet doen vormen zij actiegroepen, ook visionair, die grote weerstanden wekken en ook ondergaan. Dit zou mij dus voeren tot de moeilijkheden van de komende tijd. Bv. monetaire moeilijkheden.

U zult begrijpen dat de benadering van geestelijke waarde ook een andere zal worden. Die benadering van geestelijke waarde is betrekkelijk eenvoudig. Geen normen meer, wij spreken met elkaar omdat we elkaar begrijpen. Wij hebben een gemeenschappelijk besef daarom werken wij tezamen zover dit besef reikt. Wij kennen geen algemene zedenwet maar wij

kennen wel de regels waaronder wij het beste iets gezamenlijk tot stand brengen, voor onze groep of voor de gemeenschap. Deze regels zijn het enige belangrijke en dan zult u begrijpen dat veel elementen die men op het ogenblik angstvallig wegbant, een veel grotere rol moeten gaan spelen. Want op het ogenblik dat ik, zoals het tegenwoordig vaak gebeurt, in de eerste plaats vraag: wat is de theoretische ondergrond van iets? Is dit theoretisch aanvaardbaar of mogelijk, kan ik dit wetenschappelijk aanvaardbaar maken zal plaats gaan maken voor de vraag, kan ik het gebruiken? En dat doet eigenlijk de magie van het ogenblik waarin de meesten niet geloven. Magie is die wetenschap die voor de wetenschapsmens niet aanvaardbaar is omdat zij in haar werkingen niet bewijsbaar en reguleerbaar is, die zal dus ook als vanzelf insluipen in de maatschappij. We moeten verwachten dat daardoor een hele reeks van denkbeelden gaan ontstaan die eigenlijk voortkomen uit de periode van nu, de tijd die achter u ligt, de rationalisatie en rationalisatie van het occulte is bijgeloof. Geloof en bijgeloof in vele vormen zullen langere tijd overal opleven. De huidige onverschilligheid is geen onverschilligheid tegenover geloof en geestelijke waarden, maar het is een verzet tegen de onaanvaardbaarheid van hetgeen als zodanig wordt gebracht. Zodra er een bewijs is verandert de mentaliteit.

Dan zal men met dat bewijs ook reëel willen werken. We moeten dus een enorme explosie van geestelijke waarden en geestelijk denken verwachten. En die explosie die zal waarschijnlijk ongeveer, van nu af gerekend zeker 80 jaar blijven voortgaan. Pas dan is men zover dat men een niet logisch systeem heeft gevonden en dat men dus een nieuwe menselijke logica heeft gevonden, een nieuwe benadering van het heelal, waarbij dus de techniek zeker een rol blijft spelen, maar waarbij die techniek onderdanig wordt aan een filosofie die verder gaat dan de kennis der natuur. Van wiskunde en dergelijke. Hebben we het zover gebracht dan krijgen we als gevolg de zelfdiscipline van de mens.

Een mens die weet dat hij voor zichzelf aansprakelijk is en verantwoordelijk is voor de resultaten van zijn eigen handelen onverschillig wat de aanleiding is, die zal vanzelf ook ten aanzien van een nageslacht bv. beter na gaan denken. We moeten verwachten dat een lichte daling van de bevolkingsaanwas zal voortgaan in de komende jaren. Dus gaan we te maken krijgen met een bewust gekozen kindertal, steeds meer te maken krijgen ook met bewust en daardoor persoonlijk aanvaarde verantwoordelijkheid voor nageslacht, gezinsleven blijft bestaan ofschoon veel van op de wettelijke formaliteiten daaraan verbonden op de duur wegvallen.

Dan is er ook de uitwisseling, ontspanning, arbeid. Dan zullen we zien dat de mens niet meer zoekt naar de gelijkmatigheid van een leven zoals bv. de poorters en de boeren. In de latere middeleeuwen hadden, maar dat men zoekt naar een evenwicht tussen de sterke stadsbeschaving aan de ene kant, en de rustpauze, maar dan in een natuurlijke stilte, anderzijds. Deze uitwisseling zal bijdragen tot een steeds meer vlottende bevolking in de stadscentra en daarmee een aanmerkelijke vermindering van de persoonlijke huisvestingen in die centra. Wij krijgen te maken met een soort karavaan serail, een reeks van voor iedereen eenvoudig te betrekken woningen die men ook even eenvoudig achterlaat. Dit betekent dat bezit aan meubilair e.d. bv. veel minder zal worden, dat daarentegen de persoonlijke behoeften aan de kleine persoonlijke kunstvoorwerpen ed. veel groter zal worden.

U ziet dat ik u een maatschappij schilder die zeer sterk verschilt van wat er op het ogenblik is. Dat betekent niet dat alles wat nu bestaat nutteloos is of dat het noodzakelijkerwijze ten gronde moet gaan. Het betekent alleen dat het op een andere wijze, in menselijk opzicht vooral, zal moeten worden gehanteerd. Autoriteit is goed en is soms noodzakelijk, maar dan is die autoriteit alleen aanvaardbaar wanneer ze door eenieder over wie die autoriteit wordt uitgeoefend als zodanig wordt aanvaard. Bij niet aanvaarding kan men zich verwijderen, en die mogelijkheid moet er zijn. Onthechting, zoals die op het ogenblik vaak bestaat, zij het dan meer praktisch dan theoretisch, zal weinig voorkomen. Daar staat tegenover dat een zich onttrekken aan de gemeenschappelijke verplichtingen binnen een gemeenschap, eveneens niet meer getolereerd zal worden. Iets wat op het ogenblik vaak zal worden aangemoedigd. U zult zich afvragen wat dat met de geestelijke vernieuwing te maken heeft.

Een paar eenvoudige waarheden:

Elke geestelijke vernieuwing is alleen dan een reële geestelijke vernieuwing, bereiking of verandering wanneer in het gehele leven gedrag en denken van de mens dit wordt weerspiegeld.

Elke stelling en theorie die in de praktijk niet volledig en juist kenbaar wordt is een leugen.

Elke werkwijze die resultaten oplevert is, zolang die resultaten ook voor anderen kenbaar en door anderen te delen zijn, maatschappelijk aanvaardbaar en vruchtbaar.

Alles wat wij bereiken en zijn naar buiten toe, bepaalt datgene wat wij innerlijk werkelijk zijn. De psycholoog zal u vertellen dat u allemaal een masker hebt. Dat masker is de aangemeten persoonlijkheid, daarachter ligt de werkelijkheid met misschien al zijn onzekerheden. Iemand gedraagt zich als bijzonder hard: hij is in feite bang voor zichzelf en voor zijn eigen zachtmoedigheid. Een ander gedraagt zich buitengewoon zachtzinnig omdat hij voor zijn innerlijke wreedheid en hardheid bang is. Deze maskers kunnen alleen gaan vallen wanneer we bereid zijn onszelf te accepteren zoals we zijn, en dan, van wat we werkelijk zijn, de resultaten zo te gebruiken dat we toch nog aanvaardbaar worden. Wanneer dit gebeurt dan zullen we niet meer afgesloten zijn van hogere werelden of krachten. Nu is God hier. God ziet alles, maar hopelijk mij niet want ik ben maar een arme zondaar. Neen zo ben ik ik doe het beste wat ik kan. God is dicht bij mij, de kracht die ik God noem, werkt vanuit mij. En dan kunnen we daarover discussiëren of God nu een 5de dimensie is van louter energie, bij wijze van spreken, of een persoonlijkheid. Dat doet minder ter zake. Vele mensen hebben bepaalde gevoelens en gevoeligheden een zekere precognitie. Maar wanneer je daar op ingaat dan sta je misschien voor gek, men wil niet verschillen van de massa. daarom onderdrukt men zeer vele aangevoelde mogelijkheden. Dat gebeurt net zo goed in het laboratorium, in de staatkunde, in de politiek in de kerk als in het dagelijks leven van de mens. Maar wanneer die mens geen reden heeft om bang te zijn dat men hem voor iets anders zal aanzien dan hij graag zou willen zijn, wanneer hij zichzelf leert zijn, dan zal die sensitiviteit dit aanvoelen en een logisch deel van het eigen gedragspatroon worden. Dan zullen dus zeer vele gevoeligheden die de mens bezit en die op het ogenblik normaal niet gelden, als deel van zijn wezen en zijn persoonlijkheid. in hun rechten komen. Dat betekent niet; dat de wereld ineens vervuld is van telepaten, dat is maar goed ook trouwens want de gedachten van andere mensen zijn niet altijd prettig om te lezen. De wereld wordt niet vervuld ineens met wonderdoeners, profeten, maar eenvoudig met mensen die leren met; die onbegrepen sensitiviteit dit onbewust vooruitzien, dit aanvoelen van omstandigheden die niet zintuiglijk onmiddellijk kenbaar, zijn juister te reageren, juister harmonisch reageren maar ook gelijktijdig een gevoel van verbondenheid met dat andere, met die gevoeligheid. En wanneer je zo verder gaat dan kom je dus eigenlijk terecht, ook innerlijk, in een experimentele maatschappij. Want dan gaat het niet meer om een vaste stelling die ten koste van alles behoed moet worden, dan is het hele leven een experiment, voortdurend weer, ik probeer het ik leer mijzelf zijn, het maximum van mijn mogelijkheden realiseren als mens, dat is belangrijk en al het andere is bijkomstig geworden. Maar waarom zou je dan nog begrenzingen aanvaarden. Hoeveel begrenzingen die de mens zich voorstelt zijn regel? Als ik u eens vertellen zou hoeveel stellingen er zijn die meer door het menselijk begrip worden bepaald, als werkelijkheid, dan door de feiten dan zou u waarschijnlijk schrikken. Tijd bv. tijd als een vaste meetbare waarde is eenvoudig een illusie. Tijd is een opeenvolging van ervaringsmogelijkheden waarbij de sequentie daarvan door het ik aanmerkelijk gewijzigd kan worden. De directe scheiding die het heden tussen verleden en toekomst maakt in het menselijk denken kan voor een groot gedeelte wegvallen. Wij kunnen retroactief in het verleden a.h.w. beseffen beïnvloeden en in het heden daardoor, psychologisch anders georiënteerd, juister handelen. We kunnen onze fouten herstellen wanneer we ze maken zover ze onszelf betreffen en daardoor bevrijd van allerhande trauma's en geestelijke spanningen en juister en vollediger reageren in het heden. Een groot gedeelte van de ruimtelijke concepten van de mens zijn irreëel ze zijn gebaseerd op een drie dimensionale wereld met als 4e. factor eventueel tijd, terwijl men in feite in een bijna 9e. dimensionale wereld leeft. D.w.z. dat heel veel mogelijkheden bestaan waarvan men normaal geen gebruik maakt. Een nieuwe geestelijke wereld, die dus groter is dan de zintuiglijke, geeft een andere visie voor samenhang, maakt duidelijk hoe belangrijk het is om innerlijk vrede en innerlijk rust te krijgen. En deze vernieuwing die zeker en onafwendbaar komt ook al vraagt ze honderden jaren, wordt in het heden weerspiegeld.

Bij de huidige ontwikkeling moeten de spanningen overal oplopen. Aangezien die spanningen veelal ontstaan uit een verzet tegen een wereld die als redelijk wordt erkend, zullen de

emotionele uitbarstingen, van de komende tijd, steeds meer onlogisch en vaak zelfs wat irreëel aandoen.

Dergelijke spanningen met hun emotionele oorzaak zouden enorm veel schade kunnen veroorzaken wanneer we niet zouden beschikken over rustpunten. Die rustpunten zouden mensen of groepen van mensen moeten zijn, die voor zichzelf vrij genoeg zijn geworden om stabiel te zijn. Die zich los kunnen maken van allerhande ik begrippen, ja zelfs van velerlei eigendomsbegrippen die zich los kunnen maken van de vastgelegde waarderingen van God, kerk, maatschappij, de buurman enz. Deze mensen die zich losmaken, maar voor zichzelf evenwicht vinden, en toch actief kunnen en willen blijven in de maatschappij, zullen veel van de spanning die anderen ondergaan kunnen afleiden op een onschuldig manier, en wat meer is zij zien die emotionele ontspanningen ontstaan maar kennen ook de oorzaak ervan want ze zijn objectief genoeg om dat te begrijpen, zij kunnen de mensen dus helpen hun emotionele ontladingen op de meest juiste Wijze. met minder schade tot stand te brengen.

Er zijn een groot aantal van dergelijke groepen in vorming over de gehele wereld. De ene groep is wat beter dan de andere uit de aard der zaak en geestelijk en ook materieel zoekt men dus naar het vestigen van een spanningsloze groepering. Dat dit ook wel degelijk in de materie wordt beseft moge blijken uit het feit dat men in vele landen op het ogenblik bezig is met jeugdbewegingen die men los probeert te maken eigenlijk van het verleden. Ook uit de geest wordt gewerkt voor het ontstaan van rustpunten. Die rustpunten voorkomen veel meer ellende dan ze zelf waarschijnlijk kunnen beseffen, zij normaliseren ergens de emotionele spanningen zonder het regeneratief proces, dus het herbouwproces. van een ziek geworden maatschappij daardoor te onderbreken.

En wanneer u mij vraagt wat vernieuwing betekent zou ik zeggen vernieuwing betekent de geestelijke maar ook materiële en maatschappelijke hernieuwde opbouw van de mens, met een nieuw wereldbesef, een nieuw persoonlijkheidsbesef, met een grotere vrijheid en een grotere eerlijkheid en daarnaast met een veel juister erkennen ook van de vele onzienlijke waarden die in het menselijk bestaan toch zo erg belangrijk kunnen zijn.

Het onderwerp werd door u gesteld, het werd door mij zo juist mogelijk behandeld, en wanneer u denkt dat die vernieuwing allemaal een beetje erg materieel klinkt, realiseer u dan eens dat uw geestelijke inhoud bepalend is voor 99 van alles wat u materieel kunt en doet, terwijl elke materiële verandering automatisch ook het innerlijke, eerst mentaal, later geestelijke verandering tot stand kan brengen.

Goeden avond vrienden.